

Startside>Anlæggelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Småkrav

Småkrav

Finland

Artikel 25, stk. 1, litra a), kompetente retter

Distriktsdomstolen i Helsinki (*Helsingin käräjäoikeus*) har kompetence til at træffe en retsafgørelse inden for rammerne af den europæiske småkravsprocedure.

Distriktsdomstolens kontaktoplysninger er tilgængelige online på henholdsvis finsk og svensk på www.oikeus.fi – et websted, der løbende ajourføres af justitsministeriet.

Artikel 25, stk. 1, litra b), kommunikationsmidler

Den formular, der er omhandlet i forordningens artikel 4, stk. 1, kan sendes direkte til justitskontoret ved distriktsdomstolen i Helsinki pr. brev, fax eller e-mail, jf. [loven om elektroniske ydelser og kommunikation inden for den offentlige sektor 13/2003](#).

Artikel 25, stk. 1, litra c), myndigheder og organisationer, der yder praktisk bistand

Det [europæiske forbrugercenter i Finland](#) (*Euroopan kuluttajakeskus Suomessa*), som er en del af den finske konkurrence- og forbrugermyndighed (*Kilpailu- ja kuluttajavirasto*), tilbyder bistand og generelle oplysninger om anvendelsesområdet for den europæiske småkravsprocedure samt generelle oplysninger om, hvilke domstole der har kompetence til at påkende sager i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure.

I Finland kan parterne få retshjælp fra staten på de betingelser, der fremgår af [loven om retshjælp 257/2002](#). Loven opfylder kravene i Rådets direktiv 2003/8/EF om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art.

Artikel 25, stk. 1, litra d), elektroniske forkyndelses- og kommunikationsmidler og midler til tilkendegivelse af accept

I Finland er proceduren omfattet af retsplejelovens kapitel 11 vedrørende forkyndelse af meddelelser i retssager og af

[loven om elektroniske ydelser og kommunikation inden for den offentlige sektor 13/2003](#).

Ifølge retsplejelovens kapitel 11, artikel 3, stk. 3, kan processkrifter sendes som elektroniske meddelelser på den af adressaten angivne måde. Sagens parter kan også give retten en elektronisk adresse, der kan bruges til forkyndelse af dokumenter under retssagen.

Modtagelsesbeviset kan sendes til retten som en elektronisk meddelelse, f.eks. vedhæftet en e-mail.

I praksis er det kun e-mail og fax, der anvendes til elektronisk kommunikation i retssager.

Der er ingen retlig forpligtelse til at acceptere elektronisk forkyndelse eller kommunikation.

I Finland findes der ingen specifikke formelle regler om forhåndsaccept af anvendelsen af elektroniske kommunikationsmidler.

Artikel 25, stk. 1, litra e), personer eller erhverv, der er forpligtede til at acceptere forkyndelse af dokumenter eller øvrig skriftlig kommunikation ved brug af elektroniske midler

Ikke relevant.

Artikel 25, stk. 1, litra f), retsafgifter og betalingsmetoder

Det fremgår af artikel 2, stk. 6, i [loven om retsafgifter 1455/2015](#), at der skal betales en afgift på 86 EUR for kontradiktoriske retssager ved en distriktsdomstol efter proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure.

I forbindelse med appelsager skal der betales en afgift som i nationale retssager ifølge loven om retsafgifter.

I Finland skal afgiften for retssager betales, når sagen er afsluttet. Normalt får den pågældende part tilsendt en faktura i form af en overførselsformular til betaling af afgiften.

Artikel 25, stk. 1, litra g), appelprocedurer og kompetente retter i den forbindelse

En retsafgørelse truffet i forbindelse med en europæisk småkravsprocedure kan appelleres til appelretten i Helsinki (*Helsingin hovioikeus*), jf. retsplejelovens kapitel 25 og 25a (appel fra distriktsdomstolen til appelretten).

Ifølge retsplejelovens kapitel 25, artikel 5, skal den part, som ønsker at appellere en retsafgørelse, der er truffet af distriktsdomstolen, erklære, at han har til hensigt at appellere, da vedkommende ellers risikerer at fortabe retten til at blive hørt. En hensigtserklæring om appel skal indgives senest på den syvende dag efter den dag, hvor distriktsdomstolen traf sin afgørelse eller bekendtgjorde den for parterne.

Når en part har indgivet en hensigtserklæring om appel, og erklæringen er godkendt, modtager den pågældende part appelinstrukser, som vedlægges en kopi af distriktsdomstolens afgørelse, jf. retsplejelovens kapitel 25, artikel 11. Appelfristen er 30 dage fra den dag, hvor distriktsdomstolen traf sin afgørelse eller bekendtgjorde den for parterne (retsplejelovens kapitel 25, artikel 12). Den appellerende part skal aflevere appelskriftet til distriktsdomstolens justitskontor inden for kontorets åbningstid senest på den dag, der er sidste frist for indgivelse af appellen. En appel, der indgives for sent, vil blive afvist.

Når en afgørelse fra distriktsdomstolen appelleres, skal der indhentes en bevilling til videre behandling fra appelretten, jf. retsplejelovens kapitel 25a.

Hvis en afgørelse fra appelretten appelleres, skal den indbringes for højesteret (*korkein oikeus*), jf. retsplejelovens kapitel 30. Fristen for anmodning om en appelbevilling og indgivelse af appellen er på 60 dage fra den dag, hvor appelrettens afgørelse blev bekendtgjort for parterne. Anmodningen om en appelbevilling til højesteret skal afleveres på justitskontoret ved den appelret, der traf afgørelsen.

Artikel 25, stk. 1, litra h), prøvelse af domsproceduren og kompetente retter i den forbindelse

Nationale bestemmelser er for øjeblikket under udarbejdelse.

Artikel 25, stk. 1, litra i), accepterede sprog

Finsk, svensk og engelsk.

Artikel 25, stk. 1, litra j), kompetente myndigheder med hensyn til fuldbyrdelse

I Finland er fogeden (*ulosottomies*) den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde afgørelser truffet i en småkravsprocedure. Bestemmelserne vedrørende indledning af en fuldbyrdesprocedure findes i kapitel 3 i [loven om fuldbyrdelse 705/2007](#). Det er fogeden eller en anden lokal

håndhævelsesmyndighed på det sted, hvor skyldneren har fast bopæl eller opholdssted, der har kompetence. Fogeden er også kompetent i forbindelse med anvendelsen af artikel 23. Det er op til distriktsfogeden (*kihlakunnanvouti*) at afgøre, hvilke af de i artiklen omhandlede foranstaltninger der skal træffes.

Sidste opdatering: 11/12/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.